

חשבון עובר ושב מאת שלמה פרנקל

מאחר מדי

חוסין: שלום מנחם.
מנחם: שלום, מי?
חוסין: מנחם, מנחם.
מנחם: איזה מנחם?
חוסין: מנחם בגין.
מנחם: מי זה?
חוסין: ראש-ממשלת ישראל.
מנחם: איזו ממשלה?
חוסין: ישראל, מדינת ישראל.
מנחם: מדינה? יש מדינה כזאת?
חוסין: כן, יש, ליד אשיל.
מנחם: מה פתאום נזכרת?
חוסין: עובדה, יש. זו היתה שטות לא להכיר.
מנחם: שטות, בטח שטות. אבל על שטויות צריך לשלם, אתה לא חושב?
חוסין: שילמתי. ב-1967 כבר שילמתי.
מנחם: זה מה שאתה חושב. תגיד לי, חוסין, איזו שנה עכשיו?
חוסין: עכשיו 1982.
מנחם: יפה, ובאיזו שנה קמה מדינת ישראל?
חוסין: 1948.
מנחם: אתה לא חושב שנוזכרת קצת מאוחר, להכיר בנו אחרי 34 שנה.
חוסין: באמת קצת מאוחר, אבל...
מנחם: אבל מה?
חוסין: מוטב מאוחר מאשר לעולם לא.
מנחם: אתה טועה. מוטב לעולם לא, מה אתה חושב אני יכול לעשות עכשיו עם ההכרה הזאת שלך?
חוסין: שלום.
מנחם: הצחקת אותי, עכשיו הצחקת אותי, למה לי שלום? תן לי סיבה אתה טובה.
חוסין: לא יהיו יותר הרוגים במיל-חמות.
מנחם: ומה טוב כליכך בזה? מה רע לנו עכשיו? תשמע ממני, חוסין, עד עכ"ש היו הסתדרנו טוב מאוד ככה. למה לך צרות עם יהודה ושומרון? תשאר את זה לנו, תחזור לעצמך, תעזוב את השטויות האלה של ההכרה. אתה חושב שבאמת אנחנו צריכים את ההכרה שלך? אין לנו מה לעשות איתה.

ומה הלאה?

ראש-הממשלה שלנו, מנחם בגין, כבר עשה שלום אחד מפואר עם מצריים, כדי להבטיח את המשך השליטה שלנו בגדה המערבית וברצועת עזה. לא עושה רושם שהשלום עזר, עשה ראש-הממשלה שלנו מכיון שכך, עשה ראש-הממשלה שלנו

מילכוד 350

כשיוצאים למילחמה יש מיספר חללים צפוי, ותוצאות מבוקשות, ויחס מסויים בין מיספר החללים והמטרות המושגות. באופן לוגי לגמרי, יתכנו שלושה מצ"בים אפשריים במישור הזה:
מצב ראשון: היחס בין מיספר החללים והמטרות המושגות הוא לטובת המטרות. כלומר: במיספר חללים קטן משיגים מטרות רבות. לתוצאה כזאת קוראים פוליטיקאים וגנרלים ניצחון גדול, עצום ורב. הם מרבים להופיע במיסודי ניצחון, הם לא חוששים לבוא להלוויות ולשאת נאומים על "הקורבן שלא היה לי שווא", ותצלומיהם ליד אתרים היסטוריים כבושים מופיעים באלבומי הניצחון. תודו שניצחון הוא דבר נעים לפוליטיקאים ולגנרלים.

מצב שני: יש התאמה מושלמת בין מיספר החללים ובין המטרות שהושגו במילחמה. זה אומנם לא מצב אידיאלי, אבל אפשר לחיות איתו. הפוליטיקאים הגנרלים מדברים במיקרה הזה על "סיכון מ"חושב", על "קיומנו שעמד על כף המאזניים", ודברים נוספים מסוג זה.
מצב שלישי: יש הוסר התאמה, לרעת החללים: למשל בשלב מסויים של מלחמת-הלבנון יש 350 הרוגים בצבאנו. מיספר זה נראה גדול מאוד יחסית למטרות שהושגו, אם כולל: אין שלום עם לבנון, אש"ף והסורים נמצאים בלבנון, ורק משוגע או איש רוח יכול להבטיח שלא יהיו עוד קטיושות על קריית-שמונה, מכיון זה-ראו-אחר.
 במצב זה יכולות להיות כמה אפשרויות. ראשית, אפשר לומר: אוקיי, נכשלינו. מתפתרים. אנחנו יורים לעצמנו כ"דור בראש. הכל באשמתנו. אנחנו מבק"

שהוא האפשרות הנוראה מכולן. מכיון שאין התאמה בין מיספר החללים ובין המטרות שהושגו, אומרים הפוליטיקאים והגנרלים לעצמם, שצריך להתחיל להשגת ההתאמה. איך עושים את זה? הרי אי אפשר להחזיר לחיים את אלה שכבר נהרגו. פה זה לא ספר יחוקאל, או אין ברירה: צריך להמשיך הלאה עד שיושיגו המטרות. צריך להמשיך בכל מחיר. אבל מה קורה? קורה ש-350 הופך להיות 400. נניח שבי-400 השגנו את המטרות של 350. אבל המטרות של 350 נראות קצת קטנות על 400, לא? אז צריך להרצות מטרות של 400, שכדי להשיג אותן, כבר מגיעים ל-450, וזה בדיוק המילכוד. ומי שחושב שאנחנו לא נמצאים עכשיו במילכוד הזה, סימן שהוא לא יודע לסיפור עד 500.

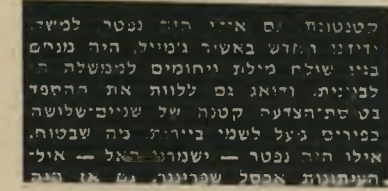
שים סליחה ומחילה מהחללים ומקרובי מישפחותיהם. היתה לנו טעות בחשבון. שלום. פוליטיקאי או גנרל שיעשה אי פעם דבר מהסוג הזה הוא דבר יותר נדיר מליקוי חמה וליקוי לבנה החלים באותו יום.
אפשרות נוספת: להתעלם מחוסר ההתאמה המעצבן הזה. להגיד שכל הדיבורים אלה על המטרות שלא הושגו הם בלה-בלה פציפיסטי. לנסות לא לסכם את מיספר ההרוגים. להגיד שבצעם המיספר הזה כולל גם אלה שמתו בתאונות-דרכים, שהוא כולל גם את אלה שמתו באשמתם, כלומר: לא ראו את הכדור שבא אליהם, דרכו על המוקש מתוך רשלנות. מי שחושב שלא נוסתה גם השיטה הזאת, שיקום. למה אף אחד לא קם? ולבסוף אנחנו מגיעים למילכוד 350.

מנחם

המספיד (2)

רק לפני שבועיים יצא לי להתייחס במדור הזה למינהגי ההספדה של ראש-ממשלתנו, מנחם בגין. זה היה בקשר לנחום גולדמן, שנפטר מן העולם. ומנחם המספיד לא מצא אפילו מילת הספד אחת הגונה עבורו.

לפי תומי כתבתי כאן שאילו, למשל, היו נפטרים מן העולם חלילה וחס, טפרי-

טפריטופ, כל מיני אנשים אחרים, בטח היה מוצא ראש-הממשלה מילת הספד בש"בילם.
 למשל, הועלתה האפשרות המרוחקת היבאה: "גם אילו היה נפטר, למשל, ידידנו החדש, בשיר גימיל, היה מנחם בגין שורח מילת ניחומים לממשלה הלבנונית, ודואג גם ללוות את ההספד בטיסת הצדעה של שניים שלושה כפירים מעל לשמי בני-רות, מה שבטוח."
 ומה אתם חושבים קרה, שככה יהיה לי רע?
 אז כדי להסיר כל מקום לספק, עלי לי-

מילחמה אחת מפוארת נגד לבנון, כדי להבטיח את המשך השליטה שלנו בגדה המערבית וברצועת עזה. אבל לא עושה רושם שזה עזר, ששלום הוא כבר עשה, וגם מילחמה, אז מה הלאה?

מדור הצרחנות

מעשה במונית: אני רואה חובה להזכיר את הציבור התל-אביבי מפני הנהגת במונית שמיספרה 599-40. ומעשה ש"היה כן היה. ביום אחד בבוקר הייתי לחוץ מאוד. יצאתי ממקום ליד כיכר הירייה, ורציתי להגיע לפגישה, שהיתה לי בפינת רחוב ב"היהודי ורחוב גור" דון. איך שאני עובר במעבר החצייה, אני רואה מונית. במצב כזה מנספסים, נכון? אז ניספנתי, שיעצור לי אחרי מעבר החצייה, אבל הוא עצר לי במעבר החצייה. מייד נכנסתי, התיישבתי ליד הנהג.

"לאן אתה רוצה להגיע?" שואל נהג המונית. אמרתי לו, ואז הוא פיתאום אמר: "אבל אין נכנסת? יש לי קליינט סיט". אני מסתכל אחורה, ובאמת רואה גברת אחת, וישבת עמוק-עמוק במושב האחורי. אבל הנהג אומר: "טוב, תישאר, גיךק אותך עד לדיונונוף פינת גורדון, ו"תלך קצת ברגל. זה בריא לאנשים ב"גילך". חשבתי לי: הנהג, לא פס ההומור מן הארץ. אני ממחר, הוא מספר לי על בריאות.

המונית עוצרת, המונה מראה: 52 ש"קל. הקליינטית משלמת ויורדת, והנהג

הצהיר בזה שלא היתה לי שום ידיעה מוקדמת על מה שיכול לקרות לבשיר ה"מנוח, ואין לי שום כוחות נבואיים משום סוג שהוא, אבל את מינהגי ההספדה של ראש-הממשלה שלנו הרי כולנו מכירים כבר, ודבר ראשון בבוקר, אחרי שגודע על מותו של ידידנו החדש, שלה מנחם בגין מילת ניחומים, וגם דאג ללוות אותה כהנהגה בסימני אבל ממשיים יותר ב"ביירות-מעבר.

אומר פיתאום: "טוב, מה נעשה איתך? תשלם 50 שקל". עכשיו כבר נשתלתי. אמרתי לו שיעפיל את המונה, ויקח אותי לאיפה שאני צריך. הוא הפעיל, ואיך שמגיעים לרמזור, ב"דיונונוף פינת גורדון, הוא מתחיל להתייבון ולהסביר שזה יקח המון זמן, וסיביר בים ועניינים. יותר טוב שאלך ברגל, ואשלם רק 34 שקל, שזה מחיר "פתיחת דלת".

מכיון שמהירתי, שילמתי לו מחיר "פתיחת דלת", על נסיעה של 24 מטרים. **מעשה בסנדלים:** פעם היה ברומא איש אחד רם ונישא, ששמו היה בפי כל, על שמו של אותו אדם יש מקום בתל-אביב, שלא היו נותנים לרומאי להיכנס אליו. תשאלו למה? למה הרומאי היה הוא היה הולך בסנדלים, ולמקום הוא בתל-אביב לא נותנים להיכנס בסנדלים. ואין אני יודע מכל זה? כי בהתחלה לא נתנו לי להיכנס לשם. בסוף נכנסתי בגלל שהיתה לי פרוטקציה. ראיתי הכי הרבה בשרינא על מטר רץ שהכסף יכול לקנות. והנחמה שלי היתה הבארמן, ש"הוא באמת מיקצועי ונחמד. לבעלים של המקום הוא יש לי שתי עצות. אחת: תעזבו מהסנדלים. שנייה: לפני שאתם מנסים לקנות מישהו במשקה-חינם, תבררו אם הוא עומד למכירה.